
МЕДИА МОНИТОРИНГ

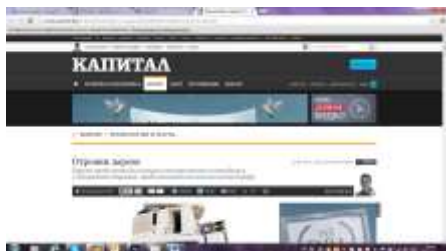
19 август 2013 г.

[Източник: capital.bg](http://capital.bg)

Заглавие: Отровни дарове

Линк:

Текст:

Имате стар телевизор, хладилник или компютър, но ви мързи да го занесете в пунктовете за събиране на електрическо и електронно оборудване? В подобна ситуация немало хора си решават проблема по стар и добре изпитан метод. Оставят ненужната техника пред входа или до контейнерите за боклук, където се появяват няколко безработни граждани, които отнасят своята плячка далеч от бившия ѝ собственик. Какво се случва след това никого не интересува. Бившият притежател е разчистил мазето или тавана си и навярно си мисли, че е направил едно добро дело като е предоставил своя електронен отпадък на хора, които вероятно ще изкарат някой лев от него.

Сега си представете, че изхвърлящият стар телевизор край кофата за боклук е Европейският съюз, а удобно събиращият ненужната техника човек е държава от третия свят. Така ще придобиете по-ясна представа къде отива огромна част от световния електронен отпадък (e-waste): предимно в африкански и азиатски страни, попадащи в графата "развиващи се". Там въпросните електронни отпадъци се третират с примитивни технологии, често се изгарят или се складират на открито, замърсявайки околната среда и вредейки на местното население.

Проблемът е толкова голям, че група африкански държави поискаха реални действия за прекратяването на вноса на електронни отпадъци (e-waste), включително стари компютри и мобилни телефони, от Европа, където строгите закони за опазване на околната среда правят износа на използваната техника поевтин, отколкото рециклирането ѝ. Подписалите конвенцията за износа на вредни отпадъци към Африка държави се срещнаха в малийската столица Бамако през месец юни за пръв път от изработването на международното споразумение през 1991 г.

В резултат бе публикуван документ, в който 33-те подписали конвенцията африкански държави приканиха да се предприемат действия за прекратяване на вноса на неработещи електронни устройства, съдържащи вредни компоненти. Циничният момент е, че в някои случаи тези продукти се изпращат като дарения за повторно използване, въпреки че не стават за нищо. Така се заобикаля и европейското законодателство, което забранява износа на електронни отпадъци. Когато обаче формално те работят и могат да се ползват повторно - забраната не се прилага.

В своята първа декларация африканските представители призоваха за спазване на конвенцията и за по-строги национални закони. "Това е първият път, когато африкански държави призовават за конкретни действия за ограничаване на вноса на електронни отпадъци", отбелязва Basel Action Network, организация за борба с търговията на токсични отпадъци, цитирана от британския вестник The Guardian.

Пари срещу здраве

Електронните устройства, включително компютрите и мобилните телефони, съдържат вещества и компоненти, които могат да бъдат опасни за човешкото здраве. Особено когато се складира на някое бунище или се изгарят, тъй като по този начин се отделят вредни вещества в атмосферата и почвата. Когато електронните отпадъци се изпратят в Африка и други развиващи се региони, те се проверяват и разглобяват ръчно с примитивни технологии. Съвсем логично, това е опасно за здравето на хората, които го правят. Въпреки това обаче много от работниците са склонни на подобна жертва срещу парите, които ще изкарат от продажбата на откритите здрави компоненти сред електронния отпадък.

Приблизително 9 млн. тона електронен отпадък генерират държавите в Европа всяка година, от които 1.5 млн. идват само от Великобритания. Според разследване на руската новинарска мрежа RT.com (Russia Today) около 2/3 от тях се изнасят нелегално към развиващите се страни.

В опит да пресече тази практика Европейският съюз прие промени в директивата за отпадъците от електрическо и електронно оборудване (WEEE) през 2012 г. Накратко казано, тя не позволява износа на остаряла и неработеща техника към държави от третия свят. Ефектът от нея обаче за момента не е голям. Според доклад от 2012 г. на Международната организация на труда 80% от електронните отпадъци на развитите държави, които отиват за рециклиране, реално се превозват до развиващи се държави (в повечето случаи нелегално) като Китай, Индия, Гана, Нигерия и други.

Формалните основания

за това са няколко. Често електронните отпадъци попадат в развиващите се държави като дарения, направени от Европа или САЩ. По документи те са годни за повторна употреба, но реално голяма част от изпратени стари машини са безвъзвратно повредени. Вторият вариант е да се изпратят за рециклиране, където обаче контролът за безопасност на работа и последващото съхраняване на отпадъците е изключително слаб.

Третият вариант е вносът с цел препродаване на стока втора употреба. Такъв например е случаят с Кения. Там огромни количества стари компютри и електроника се внасят и продават на ниски цени. Повечето от тези устройства работят един-два месеца, след което стават неизползваеми. В Кения обаче няма законодателство, което да урежда рециклирането и складирането на електронните отпадъци, което тласка страната към екологична катастрофа.

"Липсата на работещ механизъм за рециклиране и съхраняване на електрониката допринася за задълбочаващите се климатични промени, причиняващи суша, както и увеличава броя на заболяемите от рак", коментира Джейкъб Кибваге, професор в South Eastern University College, цитиран от AllAfrica.com. Той настоява за разработването на строги закони и регулации относно вноса на електроника от развитите държави в Кения.

"Тъй като няма закон за електронните отпадъци, някои умни, но егоистични, бизнесмени откриха възможност да превърнат развиващите се държави в бунище за електроника", коментира за Кибваге. "Те събират използвана електроника в развитите държави, поизчистват я и я препродават в Кения", добавя той. След като стигнат до крайния потребител, устройствата работят няколко месеца, а заради липсата на ясна регулация след това хората ги складира в домовете си или просто ги изхвърлят.

Това не се случва само в Кения. Проблеми с рециклирането на електронни отпадъци има и в Индия, Китай и повечето развиващи се държави. В крайна сметка количеството на е-боклака, който те генерират, се оказва далеч по-малко от този, който се озовава на тяхна територия. И това е проблем, който държавите, подписали конвенцията от Бамако, правилно адресират към най-големите източници на е-отпадъци - Европа и САЩ.

[Източник: focus-news.net](http://focus-news.net)

Заглавие: Марин Захариев: Ръководството на община Смолян ще проведе среща с фирми, във връзка с разделното събиране на отпадъците в общината

Линк:

Текст:

Зам.-кметът на Община Смолян Марин Захариев - в интервю за Радио "Фокус" - Смолян.
„Фокус“: Г-н Захариев, разбрахме, че фирмата за разделно събиране на отпадъците, която доскоро оперираше в Смолянска община всъщност се е оттеглила от тази дейност и какво ще настъпи от тук нататък с разделното събиране на отпадъците в общината?

Марин Захариев: Фирмата за разделно събиране на отпадъци, която обслужваше община Смолян има безвъзмезден сключен договор за всяка от страните, като уговорката е била те да събират безплатно разделно отпадъците от цветните контейнери и в същото време те пък да не заплащат за суровината за разделно събраните отпадъци в общината. През 2004 г. или 2005 г. Министерството на околната среда и водите сключва договор с няколко фирми, една от тях е и тази, с която община Смолян е имала договор за разделно събиране на отпадъци, финансирани от Министерството и точно поради тази причина, за да си осигурят суровини, сключват договор безвъзмездно с общини. Към един момент, обаче, сегашният, в договора имат клауза за едностранно прекратяване и този проблем не е само в Смолян, а също и в общините Борино, Девин, Златоград, като доводът на фирмата е, че към момента не е рентабилно за тях от малките общини да събират отпадъци, защото няма голямо количество, като в същото време те си постигат целите, които им са им заложени по договора с МОСВ. Така че сме поставени в малко деликатна ситуация, парите са отишли от МОСВ в точно определени фирми, общините нямат ресурс за тази дейност, като в същото време им е вменено като задължение, съгласно законодателството.

„Фокус“: От това обстоятелство какви последствия могат да настъпят за жителите на община Смолян, има ли опасност доста от боклуците да останат несъбрани?

Марин Захариев: Последствията на общината са неприятни във връзка с разделното събиране, защото знаем, че беше въведено такова, жителите на община Смолян изградиха култура да събират разделно отпадъци, но няма никаква опасност града да потъне в боклук или да се наруши сметосъбирането, защото така или иначе конвенционалното сметосъбиране продължава, всички отпадъци се извозват. Изпратили сме писма на всички други фирми своевременно, след като бяхме уведомени с предизвестие от фирмата за разделно събиране, че им предлагаме да проведем разговор и да сключим договор за такова сметосъбиране. Следващата седмица ще проведем среща с две от фирмите, но тук тревожният факт е едно - за мен недомислие, че министерството директно разплаща на тези фирми средства във връзка с разделното събиране, в същото време вече те избирателно почват да работят с определени общини. До мен дори достигна информация, че някои от фирмите си внасят отпадъци, което е абсолютно нарушение

и разбира се това е слух и се оказва така, че в по-малките общини трудно вече може да дойде фирма да върши тази услуга. Общините трябва да заплащат услугата, а те не са предвидени в бюджета на никоя община, още повече, че знаете какво е състоянието на общините. Така се получава, както и в много други случаи, вменяване на задължение от държавата, без осигуряване на финансов ресурс. Предвидили сме срещи с други фирми, надяваме се да стигнем до споразумение, за да имаме разделно събиране в Смолян. Информирали сме и зам.-министъра Чавдар Георгиев за проблема. Има писма от Асоциацията на родопските общини, от Националното сдружение на общините, като смятаме да информираме и областния управител, макар че той е запознат, тъй като проблемът не е само в Смолянска, а и в други общини в областта. Надяваме се да има решение, след като на общините е вменено едно задължение да бъде то обезпечено и с някакъв финансов ресурс. Ако се договорим с друга от фирмите да се извършва това безвъзмездно, то е добре дошло за всички страни в процеса „Фокус“: **Запознат ли сте с това колко е бил финансовият ресурс, който е плащан от МОСВ на фирмата за разделно събиране на отпадъците за община Смолян?**

Марин Захариев: Не мога да ви кажа, за това могат да кажат от МОСВ, аз доколкото знам, договорът с фирмите, дано не греша, е от 2004/2005 г. МОСВ прави подбор, избира пет или шест фирми, на които цялостно плаща в национален мащаб, като те, доколкото съм запознат имат определени обеми, които трябва да преработят, имат си определено отчитане, те си изпълняват договорите, за което получават средства от министерството. Поради тази причина сключват договори с общини, за да си осигурят суровина. Явно обаче стигаме до един момент, в който те имат достатъчно суровина и се оказва, че по-малките общини, като все пак смея да твърдя, че община Смолян не е чак от толкова малките, наистина притеснението тук е за общини като Борино, Баните. Те към един момент казват, че го имат като клауза в договора, че го прекратяват, тъй като разходите, които вършат на база единица събран отпадък са по-високи в малкия град, което е логично. Тук проблемът наистина е в министерството и донякъде във фирмите, макар че фирмите, ако си изпълняват стриктно договорите, мисля че министерството трябва да предприеме действия, за да осигури ресурс на общините или евентуално просто да се вземе решение, защото пък по закон и по наредби, които са приети, всеки кмет трябва да осигури такова разделно събиране. Има санкция, ако то не се извършва.

Източник: konkurent.bg

Заглавие: Четирима крали метал за 300 лев

Линк:

Текст:

Софиянец подал сигнал в полицията, че са му свити метални части, като посочил като евентуален извършител Н.Л. От двора му в Долна Кремена изчезнали акумулаторна батерия, цилиндрова глава от

кола, декоративна решетка с фарове от лек автомобил. задигнати били и пожарогасител, комплект „Гедоре“ и други по-дребни метални предмети. Полицаяите обаче разкрили, че Н.Л., а четирма други са се постарали в кражбата на метала на обща стойност 300 лева. Крадците Г.Д., Б.Г., Л.Ф. и Р.Д. са жители на селото. Полицаяите успели да открият част от задигнатите вещи и ги върнали на собственика им.

Разкрита е още една кражба на метали. Жителка на село Баница обяснила, че ѝ е откраднат електрожен на стойност сто лева, като посочила като извършител Н.Л. Проверка установила, че действителният извършител е съседнинът ѝ В.В., който е криминално проявен и осъждам за кражби. Органите на реда научили, че акумулаторът е предаден на пункт за изкупуване на черни и цветни метали във Враца. Предложено е образуването на досъдебно производство.